

købe alle boliger på tvangsauktion. Det er jo grænsende til det naive.

Kl. 14:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:37

Line Barfod (EL):

Med hensyn til det med, at langt større offentlige udgifter skulle give mindre velfærd, vil jeg sige, at det er muligt, hvis det er Dansk Folkeparti, der styrer. For det er jo det, vi har set nu: at man laver langt større offentlige udgifter til at betale bureaukrati, kontrol og minuttyranni.

Hvis vi har langt større offentlige udgifter, går de direkte ud til borgerne – til at sikre, at der kommer mere tid til børnene, mere tid til de syge, mere tid til de ældre. Det er bare for at sige, at det ikke betyder, at man så slet ikke har noget tilbage til sig selv.

De beregninger, som Velfærdskommissionen lavede, byggede på, at vores privatforbrug skulle stige med 120 pct. Hvis vi bare nøjes med at lade vores privatforbrug stige med 100 pct. – altså siger, at vi bare kan nøjes med dobbelt så mange fjernsyn, dobbelt så mange computere, dobbelt så mange samtalekøkkener, hvilket jo i øvrigt ikke vil være særlig godt for miljøet – vil der altså være rigeligt til også at have stigende offentlige udgifter.

Det er den vej, vi fra Enhedslistens side synes at man skal gå: Vi er ikke ude på at trykke mange flere pengesedler. Vi er ude på at fordele pengene i samfundet på en anden måde. Det tror vi at mange flere mennesker vil have gavn af i stedet for bare nogle få spekulanter.

Kl. 14:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren. Finansministeren.

Kl. 14:38

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne sige tak for en god debat. Regeringen står sammen med KL over for nogle spændende forhandlinger om rammerne for kommunernes økonomi i 2010. Regeringen vil i en aftale lægge vægt på, at der følges op på sidste års aftale om et løft af investeringerne på de borger-nære serviceområder vedrørende dagtilbud, folkeskoler, idrætsfaciliteter for børn og unge samt ældreområdet. Det ligger i naturlig forlængelse af, at der i regeringens kvalitetsreform er afsat 22 mia. kr., som netop skal finansiere et løft af kommunernes investeringer på disse områder.

Men det er jo også vigtigt, at vi ikke taber blikket mod de langsigtede udfordringer for

økonomien, hvor de ældre vil udgøre en stigende andel af befolkningen, mens andelen i den erhvervsaktive alder er faldende. Vi vil komme til at stå over for en ny udfordring, nemlig knaphed på hænder til at løse en række af de offentlige borgerrettede serviceopgaver.

Det er baggrunden for, at vi sidste år indgik en aftale med kommunerne, som har fokus på bedre ressourceudnyttelse og en mere effektiv opgavetilrettelæggelse. Den aftale vil vi drøfte igen i år, og fokus vil bl.a. være på, hvordan staten kan bidrage til at frigøre ressourcer i kommunerne via f.eks. regelforenklning, afbureaukratisering eller digitaliseringsprojekter.

Afbureaukratisering og regelforenklning har med rette spillet en stor rolle i debatten i dag. Det er en vigtig debat, fordi vi selvfølgelig ikke skal kræve mere bureaukrati og mere dokumentation end påkrævet, og den skal alligevel være tilstrækkelig. Der skal selvfølgelig være dokumentation for, at de ældre får den rette medicin til den rette tid. Der skal selvfølgelig være dokumentation for, at når man sender en ung på førtidspension i 35 år og placerer den pågældende uden for arbejdsmarkedet, så er der gjort alt for at sikre, at den pågældende ikke kunne have fået et liv med arbejde, et liv med tilknytning til samfundet. Så selvfølgelig skal der være dokumentation.

Men vi må da også erkende, at der kan stilles spørgsmål på det her område. Jeg repræsenterede jo tidligere som beskæftigelsesminister et område, hvor der var en meget heftig diskussion om de her ting. Det gør da indtryk, at man kan sige, at man bruger tid på noget, som ikke hører til den kerneopgave, man har. Derfor skal vi jo finde nogle balancer. Jeg igangsatte så på jobcenterområdet en stor øvelse, en omfattende afbureaukratiseringsøvelse, hvor ansatte, chefer, ministeriet og styrelser under ledelse af et konsulentbureau alle kunne komme med deres forslag.

Der kom 169 forslag til forenklinger og afbureaukratisering på det område. En del af det var noget, vi umiddelbart kunne gøre uden i og for sig at skulle vedtage nye regler. Det havde noget med skærbilleder og computere og den slags ting at gøre. Noget kunne kommunerne selv afskaffe, fordi det var nogle regler, som hver enkelt kommune selv havde i sit jobcenter for at følge med. Noget krævede ændring i lovgivningen, og jeg kan med glæde sige, at den øvelse jo har været utrolig vellykket og slutter i disse dage med vedtagelse af nogle lovforslag med